

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปและอภิปรายผล

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาวัจนะลีลาของบรรด้วยบุนปาน ในรวมบทความไว้อาลัยผู้วายชนม์ ซึ่งตีพิมพ์รวมเล่มในหนังสือ “ประดับไว้ในโลก” ต้นฉบับมาจาก 3 แหล่ง คือ 1. หนังสืออนุสรณ์งานฌาปนกิจ 2. บัญชี “นอกประเด็น” ในหนังสือพิมพ์นิติชนรายวัน 3. บัญชี “ของดีเมือง” ในนิติชนสุดสัปดาห์ ตีพิมพ์ระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2511 ถึง 7 กรกฎาคม 2544 จำนวน 39 บทความ

1. กลวิธีการนำเสนอ

เมื่อพิจารณาบทประพันธ์ ในด้านกลวิธีการนำเสนอเนื้อหา ผู้วิจัยแบ่งตามโครงสร้างของบทความ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ ชื่อเรื่อง ความนำเนื้อเรื่อง สรุป พบว่าบรรด้วยบุนปาน ตั้งชื่อเรื่องในบทไว้อาลัยผู้วายชนม์หลายลักษณะ ทั้งการใช้ชื่อบุคคลสำคัญในเรื่องที่มีคำนำหน้าชื่อแสดงความรู้สึก คำเรียกงานแสดงความเคารพนับถือ คำเรียกงานที่ผู้เขียนใช้แสดงให้เห็นความใกล้ชิดกันระหว่างผู้เขียนกับผู้วายชนม์ ผู้เขียนยังคงชื่อเรื่อง โดยใช้คำหรือข้อความแสดงความรู้สึก อันเป็นถ้อยคำที่บุคคลหนึ่งกล่าวถึงอีกบุคคลหนึ่งด้วยความผูกพันและร่วมลึกถึงด้วยความเอียดาย ชื่อเรื่องลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อของเรื่องว่า ผู้เขียนจะแสดงเหตุแห่งความรักความผูกพันที่ผู้เขียนมีต่อผู้วายชนม์ รวมทั้งชื่อเรื่องใช้ข้อความที่ชี้ประเด็นความคิดหลักของเรื่อง สื่อให้เห็นเนื้อความสำคัญของเรื่อง คือการปฏิบัติดนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างเที่ยงธรรม

บรรด้วยบุนปาน เผยแพร่ความนำที่ชูใจให้ผู้อ่านได้รู้ในส่วนเนื้อเรื่อง ทั้งการใช้โคลงกระทุ้น โดยใช้ชื่อสกุลผู้วายชนม์เป็นคำกระทุ้นแล้วขยายความด้วยการยกย่องให้เห็นลักษณะเด่นของผู้วายชนม์ ช่วยให้ผู้อ่านรับรู้คุณสมบัติของบุคคลที่จะกล่าวถึงอย่างย่อ ๆ ก่อนจะได้อ่านเนื้อความโดยละเอียดในส่วนเนื้อเรื่อง ผู้เขียนยังเกริ่นนำด้วยการเท้าความถึงความเป็นมาเกี่ยวกับผู้วายชนม์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้อ่านรับรู้ในเบื้องต้น ก่อนจะให้รายละเอียดในส่วนเนื้อเรื่อง และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย รวดเร็วขึ้น

ผู้เขียนยังเปิดเรื่องด้วยการอ้างอิงประสบการณ์ของตนหรือบุคคลอื่นที่เชื่อมโยงกับเรื่องราวของผู้วิชาชนม์ ชวนให้ติดตามอ่านในส่วนเนื้อเรื่อง เพื่อทราบว่าเหตุการณ์ของบุคคลสำคัญในเรื่องกับเหตุการณ์ที่ผู้เขียนนำมาอ้างอิงในส่วนความนำมีความสอดคล้องและแตกต่างกันอย่างไร ตลอดจนการอ้างอิงเอกสาร ข้อมูล เป็นการยกข้อเท็จจริงจากแหล่งเอกสารที่น่าเชื่อถือ ซึ่งเกี่ยวโยงกับเนื้อหาของเรื่อง เอกสารหรือข้อมูลนี้อาจเป็นข้อมูลที่ผู้เขียนเคยเขียนไว้ในเอกสารต่าง ๆ หรือศึกษาค้นคว้าจากงานเขียนของผู้อื่น

บรรทัดบุนปาน ใช้วิธีการเล่าเรื่องอย่างน่าสนใจ โดยลำดับเนื้อเรื่องตามเวลาและเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นเป็นตอนต่อเนื่องสอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจเรื่องราวชีวิตของผู้วิชาชนม์ได้แจ่มแจ้ง โดยเริ่มต้นด้วยเวลาแล้วบรรยายให้เห็นเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตของผู้วิชาชนม์ โดยกล่าวถึงเวลาอันประกอบด้วยวันเดือนปี หรือกล่าวเฉพาะเดือนและปี หรือกล่าวเฉพาะปีพุทธศักราช บางครั้งผู้เขียนเริ่มด้วยประเด็นสำคัญของเหตุการณ์แล้วขยายบรรยายเหตุการณ์อันเกี่ยวเนื่องกับผู้วิชาชนม์ตามด้วยวันเวลาที่เกิด ผู้เขียนยังจัดลำดับเนื้อเรื่องตามความสำคัญ โดยเริ่งเรื่องราวนั้นเกี่ยวข้องกับผู้วิชาชนม์ ซึ่งสำคัญมากสูตรีองราวที่สำคัญน้อยอาทิ แสดงการยึดมั่นในหลักคุณธรรมของผู้วิชาชนม์ด้วยการเรียนรู้จากคุณธรรมที่สำคัญมากสูตรีองราวนั้น ลำดับรองลงมา หรือความผูกพันของผู้วิชาชนม์กับบุคคลใกล้ชิด โดยจัดลำดับเนื้อหาอันแสดงถึงบุคคลที่ใกล้ชิดผู้วิชาชนม์มากสูตรีองราบที่ใกล้ชิดน้อย

การขยายความประเด็นหลักด้วยการยกตัวอย่างสถานการณ์ที่แสดงถึงความผูกพันใกล้ชิดของผู้เขียนกับผู้วิชาชนม์เป็นอีกกลไกวิธีหนึ่งที่ผู้เขียนใช้ในการเล่าเรื่อง เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือแก่ผู้อ่าน เพราะเป็นข้อมูลที่บ่งชี้ว่า ผู้เขียนร่วมเพชญสถานการณ์ต่าง ๆ กับผู้วิชาชนม์ด้วยตนเอง ซึ่งเข้าถึงตัวตนของผู้วิชาชนม์แล้วออกเด้าได้อย่างลึกซึ้ง น่าสนใจ เป็นผลให้ผู้อ่านรับรู้แห่งมุมต่าง ๆ ตลอดจนเข้าถึงตัวตนของผู้วิชาชนม์ได้อย่างชัดเจน ผู้เขียนยังขยายความประเด็นหลักด้วยการแยกย่อยของคุณธรรมสำคัญของประเด็นที่แสดงคุณสมบัติอันควรปฏิบัติในการประกอบอาชีพ การเล่าเรื่องแบบแยกย่อยเป็นประเด็น ๆ แล้วขยายความช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนตั้งการสื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง

บรรทัดบุนปาน ยังเล่าเรื่องด้วยการอ้างอิงเหตุการณ์ที่ปรากฏเป็นข่าว ซึ่งประสบกับผู้วิชาชนม์หรือสอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง ผู้เขียนจะอ้างอิงเหตุการณ์ประกอบการแสดงที่ตั้งที่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นประเด็นปัจจุหา นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเรียนรู้เรื่องในลักษณะอ้างอิงเอกสารหรือข้อมูลได้อย่างกลมกลืนสอดคล้องกัน โดยยกเอกสารที่มีข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับผู้วิชาชนม์ประกอบการบอกเล่า ประสบการณ์ชีวิตของผู้วิชาชนม์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและสนับสนุนเนื้อเรื่อง ผู้เขียนอ้าง

เฉพาะชื่อเอกสารและผู้แต่ง โดยมิได้บอกเด่ารายละเอียดของข้อมูลในเอกสาร หรือยกเฉพาะรายละเอียดของข้อมูล แต่ไม่ได้บอกแหล่งที่มาเพื่อกระตุนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวชีวิตของผู้วายชนม์ในแผ่นนั้น ๆ จากเอกสารดังกล่าว

การสรุปเรื่องมีความสำคัญเช่นเดียวกับความนำ เพราะเป็นการปิดท้ายให้เนื้อร้องมีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น บรรดัชัย บุนปาน ใช้กลวิธีการสรุปเรื่องที่นำเสนอในหลายลักษณะ ทั้งการทึ้งท้ายโดยใช้คำหรือข้อความที่ขัดแย้งกับชื่อเรื่องประกอบการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนซึ่งมีเนื้อความเชื่อมโยงกันระหว่างชื่อเรื่องกับบทสรุป และแสดงความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีพิเศษทางไปในแนวทางเดียวกัน ตั้งแต่ชื่อเรื่องจนถึงสรุปท้ายเรื่อง ผู้เขียนยังปิดเรื่องด้วยการตั้งคำถามอันเป็นประเด็นทึ้งท้ายให้ผู้อ่านบนคิด กลวิธีนี้ช่วยกระตุนให้ผู้อ่าน ได้วิเคราะห์หรือนำประเด็นปัญหาที่ผู้เขียนฝากรไว้ไปคิดต่อ กลวิธีการสรุปเรื่องที่นำเสนอในอีกรูปแบบ คือผู้เขียนใช้คำคมที่เป็นคติคำพยากรณ์ กระชับ แต่แสดงใจความสำคัญที่ครอบคลุมเนื้อความทั้งหมดของเรื่อง ซึ่งเป็นข้อคิดฝากรไว้แก่ผู้อ่าน นอกจากนี้ ผู้เขียนยังทึ้งท้ายด้วยการกล่าวถึงประเด็นสำคัญอีกริ้ง หลังจากกล่าวไว้แล้วในส่วนเนื้อร้อง การจบเรื่องลักษณะนี้ นอกจากผู้อ่านจะเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องอย่างกระจงแล้วยังได้แนวทางปฏิบัติในการดำเนินชีวิตด้วย

2. องค์ประกอบทางภาษา

ผู้เขียนได้วิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาในบทไว้อาลัยผู้วายชนม์ของบรรดัชัย บุนปาน ด้านระดับภาษา คือ การเรียนรู้ภาษาไทยและไวยากรณ์ พนวจ บรรดัชัยใช้ภาษาถี่งแบบแผน พสมพานกับระดับภาษาปาก ภาษาถี่งแบบแผนใช้บอกความคิดและสาระข้อเท็จจริง ส่วนภาษาปากใช้เล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านเข้าถึงอารมณ์และเข้าใจในบุคคล ตัวตนของบุคคลตามที่ผู้เขียนต้องการ สื่อ ผู้เขียนยังเน้นถึงการใช้ภาษาปากเพื่อแสดงให้เห็นคุณลักษณะของผู้วายชนม์ และให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนกำลังฟังเรื่องราวของบุคคลที่คุ้นเคยกัน ผู้เขียนใช้คำที่แสดงให้ผู้อ่านเห็นภาพสิ่งที่เล่า ผู้เขียนยังใช้คำแสดงคุณสมบัติที่ให้เห็นความรู้ความสามารถ ฐานะทางสังคมของผู้วายชนม์

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ ประโยชน์แสดงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารในบทไว้อาลัยผู้วายชนม์ของบรรดัชัย บุนปาน มีความนำเสนอน่าสนใจตรงที่ผู้เขียนใช้การโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นภาพและคล้อยตามความคิด แบ่งได้เป็นประโยชน์ออกเด่า ประโยชน์ปฏิเสธ ประโยชน์ค่าด้าน และประโยชน์ค่าสั่ง ทั้งประโยชน์ออกเด่าในสามลักษณะ คือประโยชน์ออกเด่าแสดงการยกย่องประกายจำนานมากและประโยชน์แสดงความสัมพันธ์ของบุคคล ซึ่งผู้เขียนนี้ได้กล่าวตรงไปตรงมาว่า ผู้วายชนม์มีคุณลักษณะอันน่ายกย่องหรือผูกพันกับบุคคลโดยย่างไร แต่จะสื่อถึงการยกย่องและความสัมพันธ์ดังกล่าวด้วยการเปรียบให้เห็นແง່ນที่ดึงงานของสิ่งที่นำมาเทียบ และบอกเล่า

เหตุการณ์ที่ผู้เขียนร่วมประสบกับผู้วายชนน์ เพื่อเน้นให้ผู้อ่านค้นหาคำตอบด้วยตนเองจาก การวิเคราะห์เรื่องราวและเหตุการณ์ที่เล่า รวมทั้งประโภคนอกเล่าแสดงประวัติบุคคล ผู้เขียนจะเล่า ความเป็นมาเกี่ยวกับภูมิลำเนาเดิม การศึกษา อารชีพของผู้วายชนน์อย่างตรงไปตรงมา เพื่อมิให้ ผู้อ่านสับสนและเข้าใจประวัติของผู้วายชนน์ตามลำดับอย่างต่อเนื่อง นอกจาคนี้ ผู้เขียนยังใช้ ประโภคปฏิเสธเพื่อแสดงความคิดของตนและบุคคลในเรื่องที่ไม่สอดคล้องหรือไม่เห็นด้วยกับ สภาพการณ์ที่กล่าวถึง และซึ่งให้ผู้อ่านทราบมากกว่า สิ่งใดควรและไม่ควรกระทำ พร้อมประโภค คำダメ่นาดสั้น แต่ได้ใจความสำคัญที่กระตุ้นเดือนผู้อ่านให้ทราบคิดและปรับปรุงพฤติกรรม ผู้เขียนมักใช้ประโภคคำダメ่นาดสั้นและล้อเลียนพฤติกรรมบุคคล โดยเฉพาะ นักการเมืองที่สื่อถึงการทุจริต คอรัปชัน ประโภคปฏิเสธและประโภคคำダメ่นาดพูนในส่วนเนื้อเรื่อง และสรุปท้ายบท นอกจาคนี้ ผู้เขียนยังใช้ประโภคคำダメ่นาดสั่งเน้นให้กระทำและไม่ให้กระทำ เพื่อแสดง แนวทางที่ควรเลือกปฏิบัติแก่บุคคล ประโภคแต่ละประเภทนักประภูมิในรูปแบบ ประโภคความรุนแรงและ ความรวมชัยชนะ โดยมีคำเชื่อมประโภคแสดงความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเหตุเป็นผล ขัดแย้ง สรุปความ และซ้ำคำกัน

สำหรับโวหารภาพพจน์ บรรยาย บุนปาน ใช้โวหารภาพพจน์เบรียบเทียบให้เห็น คุณลักษณะอันน่ายกย่อง แสดงคุณดีของผู้วายชนน์ พฤติกรรมนักการเมือง ในเชิง ประชคประชัน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ เกิดจินตนาการเสมือนได้ร่วมเผชิญเหตุการณ์กับผู้วายชนน์ และผู้เขียน ขณะเดียวกันยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความอย่างกระจ่างชัด โดยผู้เขียนไม่ต้องกล่าว รายละเอียดอย่างเย็บเยื่อ ผู้เขียนใช้อุปลักษณ์และอุปมาโวหารประชคประชันพฤติกรรมที่จ้องจะ ทุจริต แสวงหาประโภชน์ของบุคคล นักการเมือง ตลอดจนใช้โวหารบุคคลวัดนำสิ่งไม่มีชีวิตมา แสดงกริยาอาการเหมือนคน โดยเบรียบเทียบในลักษณะการสืบขนบจากวรรณคดีไทย ที่ ผู้ประพันธ์จะใช้ธรรมชาติแสดงอาการเร้าใจให้สกกด้วยการสูญเสียบุคคลสำคัญที่ประกอบคุณงาม ความดี เป็นที่ยกย่องของบุคคลทั่วไป นอกจาคนี้ ผู้เขียนยังใช้โวหารสัทพจน์เลียนเสียงวัตถุที่ กระทบกัน โวหารอติพจน์เบรียบเทียบให้เห็นคุณลักษณะอันน่ายกย่องของผู้วายชนน์ ทั้งยังใช้ โวหารปฏิกรณ์แสดงคุณลักษณะของผู้วายชนน์และแนวคิดเกี่ยวกับความตาย เพื่อให้เกิดความหมาย ขัดเจนตรงตามวัตถุประะงค์ที่ผู้เขียนมุ่งสื่อ

3. เนื้อหาในบทประพันธ์

เมื่อวิเคราะห์กลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษาที่สื่อให้เห็นลีลาอันเป็น ลักษณะเฉพาะของบรรยาย บุนปาน แล้วยังพบว่า บทความไว้อาลัยผู้วายชนน์มีเนื้อหาที่แสดงให้ เห็นวัตถุปฏิบัติของผู้วายชนน์ในแง่มุมของการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยชี้แนวคิดให้

ผู้อ่านควรหนักถึงหลักธรรมทางพุทธศาสนาอันเกี่ยวโยงกับกฎหมายนิจัง ที่ชีวิตย่อมมีการเกิด เสื่อม และดับตามสภาพ ตลอดจนคุณธรรมในการประกอบสัมมาชีพและการดำเนินชีวิต แม้แนวคิด ดังกล่าวจะนิใช้บรรคนะโดยตรงของผู้เขียน แต่ก็มีที่มาจากการปฏิบัติของผู้วายชนน์ ซึ่งผู้เขียน นำมานอกเล่าเป็นแนวทางเพื่อสร้างความสำเร็จสู่ชีวิต อันอาจเอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่อยู่เบื้องหลัง

หลักธรรมที่พุทธศาสนาพึงควรหนักในเรื่องของความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของ ชีวิตปракृติเนื่องความว่า บุคคลมีอายุขัยในการดำรงชีวิตมากน้อยแตกต่างกัน แต่สิ่งที่ทุกคนต้อง ประสบเหมือนกันคือความตายอันเป็นสิ่งที่บ่งแท้ ความตายยังเป็นสิ่งเดือนใจให้มุ่ยไม่ประมาท ผู้เขียนเล่าเรื่องราวของผู้วายชนน์ที่แสดงให้เห็นว่า การสื้นลมหายใจของชีวิตนั้นง่ายเป็นสิ่ง เดือนใจให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ดำรงตนอย่างไม่ประมาท และอาจกระตุนให้เกิดการระลึกว่า ความตาย ย่อมเกิดขึ้นกับคนเช่นเดียวกันอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทั้งมิอาจรู้ได้ว่า ความตายจะเกิดขึ้นใน เวลาและสถานที่ใด ทำให้เกิดความ恐怖และนำไปสู่การใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง

สาเหตุการเสียชีวิตของผู้วายชนน์แตกต่างกันไปตามเหตุผลปัจจัย มีทั้งที่เสียชีวิต จากการถูกลองทำร้าย อุบัติเหตุ และโรคภัยไข้เจ็บ ประสบการณ์ชีวิตของผู้วายชนน์ซึ่งแสดงแนวคิดว่า อุบัติเหตุเกิดจากความประมาทและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และโรคภัยไข้เจ็บเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำ ให้คนจำนวนมากเสียชีวิต โดยบ่งบอกว่า แม้ปัจจุบันมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการรักษาโรคต่าง ๆ และมีเครื่องมือทางการแพทย์ที่ทันสมัย แต่ผู้คนจำนวนมากก็ยังเสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บ การเสียชีวิตด้วยเหตุเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต หากเข้าใจและยอมรับในกฎ แห่งอนิจัง ความทุกข์ก็จะบรรเทาลง

ชีวิตของผู้วายชนน์ยังสะท้อนให้เห็นแนวทางปฏิบัตินั้นที่เหมาะสมดีงามในหน้าที่ การงาน อันเป็นหลักคุณธรรมในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ดังแสดงว่าการศึกษา เรียนรู้เป็นรากฐานสำคัญในการประกอบอาชีพ เมื่อจากการงานแต่ละแขนงต้องใช้ความรู้เฉพาะ ทางและความรู้ด้านอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบจึงจะเจริญก้าวหน้า ผู้เขียนยังยกคำพูดของผู้วายชนน์ ที่กระตุนให้ทราบถึงความเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อชาติบ้านเมือง พร้อมชีวันให้มี ความอดทนอดกลั้น โดยกล่าวว่าบางอาชีพต้องอาศัยความอดทนอดกลั้นอย่างมาก จึงจะก้าวผ่าน ความยากลำบากต่าง ๆ ไปได้ คุณลักษณะอีกประการหนึ่งที่ปракृติให้เห็นจากการปฏิบัตินั้นของ ผู้วายชนน์คือความละเอียดถี่ถ้วน มีการวางแผนงานและดำเนินตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งให้เห็นว่า ผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนย่อมสำเร็จได้ แม้เพียงเล็กน้อย แต่ก็อาจเพิ่มพูนมากขึ้น เมื่อเวลาผ่านไป นอกจากประสบการณ์ชีวิตและวัตรปฏิบัติของผู้วายชนน์จะแสดงแนวคิดที่ให้ ประโยชน์ในการประกอบอาชีพแล้ว ยังชี้คุณธรรมที่สามารถยึดเป็นหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิต อันจะนำมาซึ่งความสุขทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น และสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นใน

สังคมได้ ตลอดจนสื่อให้เห็นความเมตตากรุณาจากการปฏิบัตินของผู้วายชนม์ ที่นักส่งเสริมให้ผู้มีความรู้ความสามารถมีโอกาสได้เต้าไปสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน ความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่และความเสียสละเป็นคุณลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้บุคลอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข แนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นให้คลายความเดือดร้อน ในขณะที่ผู้ให้มีได้รับราย คือการให้ด้วยน้ำใจเสียสละอันแท้จริง

ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณธรรมสำคัญที่ผู้วายชนม์ถือปฏิบัติในการดำรงชีวิต แสดงให้เห็นว่าจิตใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่กระตุนให้มีพลัง หากจิตใจเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ร่างกายก็จะมีกำลัง พร้อมประกอบกิจให้สำเร็จได้ ตรงกันข้ามถ้าจิตใจอ่อนแอก่อร่างกายก็อ่อนแรงไม่มีกำลังพอที่จะกระทำการให้ถูกต้อง การกระทำการทุกอย่างจึงสำเร็จได้ด้วยใจ นอกจากนี้ ผู้วายชนม์ยังมีมั่นในหลักคุณธรรมของความกตัญญูต่อที่ต่อผู้มีพระคุณ การพิมพ์หนังสือแจกในงานอาบปนกิจภาพเป็นธรรมเนียมหนึ่งที่แสดงความกตัญญูต่อที่ต่อผู้ล่วงลับ คุณธรรมอีกประการหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นจากวัตรปฏิบัติของผู้วายชนม์ คือ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยเฉพาะหัวหน้าครอบครัวมีความตระหนักรู้ว่าที่ในฐานะผู้นำครอบครัว รวมถึงการปฏิบัติต่อภรรยาและต่อบุตรอย่างดีควบคู่กัน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาวัฒนธรรมไทยในบทความไว้อาลัยผู้วายชนม์ของผู้เขียนคนอื่น ๆ เพื่อพิจารณาว่า ผู้เขียนใช้กลไกในการนำเสนอเนื้อหาที่สอดแทรกแนวคิดและลีลาการเขียนที่โน้มน้าวใจให้เกิดการรำลึกถึง อาทิอาจารย์ ยกย่อง และประทับใจผู้วายชนม์ว่า มีความเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไร หรือศึกษางานประพันธ์แนวอื่น ๆ ของบรรดานัก บุนปาน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของรูปแบบและเนื้อหาที่แสดงคุณค่าของบทประพันธ์